

[Morten Lange.]

de forskelle, der er os imellem; vi vil hilse det med glæde, hvis udviklingen forløber sådan, at disse forskelle bliver gjort mindre. Men i øjeblikket kan vi konstatere et ikke ubetydeligt mål af uenighed.

Jeg vil gerne til dette mål af uenighed lægge nogle bemærkninger om de udenrigspolitiske forhold. Grækenland har været nævnt temmelig meget i denne debat, og hr. Poul Møller har endda nu holdt flere lange foredrag om det uheldige i regeringens politik og specielt i statsministerens holdning. Det forekommer mig, at regeringens politik over for kuppet i Grækenland har været præcis og rigtig, og det forekommer mig, at statsministeren med sine bemærkninger i virkeligheden nok på diplomatisk vis gav kongen i Grækenland et godt råd. Det forekommer mig helt afgjort, at vi her i Danmark ville være kommet ind i en meget pinlig situation, hvis den græske konge var kommet til stede ved brylluppet om kort tid. Jeg kan ikke se rettere, end at hele indtrykket af udviklingen i Grækenland ville have gjort en sådan tilstedeværelse til et højst omstridt gæstespil; det er mig i hvert fald helt klart, at det havde været en begivenhed, som meget nemt kunne have overskygget andre dele af den pågældende festivitas. Jeg synes, regeringens politik over for Grækenland har været rigtig, og jeg har ikke set noget i den senere udvikling i Grækenland, som har antydnet andet, end at regeringen har lagt den rigtige linje.

Når vi derefter vender os til det meget bekymrende udviklingsforløb i den nære orient, er det ligeledes klart for mig, at regeringen i hvert fald i sin foreløbige indsats har prøvet på at udøve et forsigtigt og rimeligt skøn i denne meget hårdt anspændte situation, hvor der unægtelig igennem lang tid fra begge sider har været foretaget handlinger, som truede den fredelige udvikling. Jeg synes, man må prøve på at se frem imod de konstruktive løsninger på konflikten og ikke omfatte den med mere panik end nødvendigt, selv om det er fuldstændig klart, at situationen er meget truende. Jeg kan ikke se rettere, end at det, som må være løsningen — hvis den overhovedet kan skimtes på nuværende tidspunkt — er, at den så meget omtalte Akabugtt må være fri til fredelig sejlads. Men hvis man tror, man

kan skabe frihed til fredelig sejlads ved magtanvendelse, så har man troet galt. Det er vel nok stadig væk sådan, at den meget spinkle nøgle til bugten er i FN's hænder eller beror på de forhandlinger, der kan føres i FN's regi. Jeg tror ikke, vi på nogen måde skal være letsindige i vurderingen af udviklingen i Det mellemste Østen, den er overordentlig farefuld; men netop den indsats, som Danmark hidtil har gjort, forekommer at give rimelige muligheder for, at et forhandlingsinitiativ kan blive fortsat.

Jeg kan heller ikke se rettere, end at således som bestemmelserne for FN-styrkerne i Gaza var formuleret, havde generalsekretær U Thant ikke noget som helst andet valg end det, han traf. Jeg havde gerne set, om han havde kunnet vælge en anden udvej; men internationale organisationer skal være de første til at holde sig til trufne aftaler efter deres ånd og bogstav, og så vidt jeg kan se, var det lige nøjagtig det, generalsekretæren gjorde. Det er naturligvis meget beklageligt, at bogstaverne var, som de var, men det var ikke desto mindre en kendsgerning.

Når vi ser ud over den samlede internationale skueplads, på de forskellige truende udviklinger, der findes i en række områder, er der dog ikke noget af det, som fordunkler den kendsgerning, at det er i Vietnam, der finder en egentlig krig sted. Det er dér, der er egentlige krigshandlinger; det er dér, den største fare for en opvarmning af krigen, som ikke vil kunne afgrænses, i øjeblikket findes. Vi kan være bekymrede for de andre udviklinger, og det skal vi være; men det er Vietnam, som i højeste grad har nærmet sig det absolutte kogepunkt. Jeg synes, det bliver nødvendigt for os at gøre det helt klart for os selv og for vore vælgere, for Danmarks befolkning og for verden, at det må være oplagt, at der ligger et hovedansvar hos De Forenede Stater for den udvikling, der er foregået i Vietnam. I en hvilken som helst konfliktsituation er der ansvar hos alle — det er ganske klart, der er næsten aldrig helt uskyldshvide engle i denne verden. Men når man ser på stillingen, på, hvordan fordelingen i krigen er, forekommer det mig at være fuldstændig klart, at det er hos USA, man må søge nøglen til løsningen, fordi det er USA, der kan tage kraften ud af krigen.